

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Rev2 1218/06
02.11.2006. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Slobodana Spasića, predsednika veća, Ljiljane Ivković - Jovanović, Nadežde Radević, Stojana Jokića i Snežane Andrejević, članova veća, u pravnoj stvari tužioca AA, čiji je punomoćnik AB, advokat, protiv tuženog UP "BB" DP na akcije, čiji je punomoćnik BA, advokat, radi poništaja odluke o otkazu ugovora o radu, odlučujući o reviziji tuženog izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Somboru Gž.1.br.373/06 od 4.4.2006. godine, u sednici veća održanoj dana 2.11.2006. godine, doneo je

P R E S U D U

ODBIJA SE kao neosnovana revizija tuženog izjavljena protiv presude Okružnog suda u Somboru Gž.1.br. 373/06 od 4.4.2006. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Okružnog suda u Somboru Gž.1.br.373/06 od 4.4.2006. godine, žalba tuženog je odbijena, pa je potvrđena presuda Opštinskog suda u Somboru P.1.br.1371/03 od 15.12.2005. godine, u usvajajućem delu, kojom je poništeno rešenje direktora tuženog od 31.10.2003. godine, i obavezan tuženi da tužioca vrati na njegovo ranije radno mesto i poslove i zadatke, kao i da tužiocu isplati na ime naknade razlike u zaradi i na ime neisplaćene naknade za troškove ishrane iznose označene u stavu tri izreke, te je obavezan tuženi da tužiocu naknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 21.500,00 dinara.

Blagovremenom i dozvoljenom revizijom tuženi pobija drugostepenu presudu zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka iz člana 361. stav 1. i stav 2. ZPP, i zbog pogrešne primene materijalnog prava.

Ispitujući pobijanu drugostepenu presudu u smislu člana 399. Zakona o parničnom postupku revizijski sud je našao da revizija nije osnovana.

U provedenom postupku nije učinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka iz člana 361. stav 2. tačka 9. Zakona o parničnom postupku, na koju revizijski sud pazi po službenoj dužnosti. Tuženi u svojoj reviziji nije naveo bitne povrede zbog kojih je izjavio reviziju, tako da ovi navodi nisu mogli biti predmet ocene revizijskog suda.

Prema utvrđenom činjeničnom stanju, tužilac je bio zaposlen kod tuženog počev od 1984. godine na radnom mestu šefa računovodstva. Dana 14.9.2003.godine Poreska uprava Sombor izvršila je kontrolu i konstatovala na zapisniku da je našla dosta propusta kod poslova šefa računovodstva. Taj zapisnik se odnosi na period od 1.1.2002.godine do 14.4.2003. godine. Direktor tuženog sačinio je 1.7.2003. godine pismenu opomenu zbog narušavanja radne discipline u kojoj je, pored ostalog, navedeno da tužilac ne izvršava svoje radne obaveze. Tužilac ovu opomenu nikada nije primio. Potom je prvostepeni sud utvrdio da je u septembru mesecu 2003. godine direktor tuženog ponudio tužiocu zaključivanje ugovora o radu pod izmenjenim uslovima. Tužilac je odbio da potpiše navedeni ugovor jer ima srednju ekonomsku školu, a ponuđeno mu je pored radnog mesta šefa računovodstva, i radno mesto šefa opštih i pravnih poslova kod tuženog. Tužilac je odbio da potpiše taj ugovor ističući da nema potrebnu školsku spremu za obavljanje opštih i pravnih poslova, niti da ima stečeno radno iskustvo u tom pogledu, dok se za poslove šefa opštih i pravnih poslova traži druga odgovarajuća školska sprema sa kojom tužilac ne raspolaže. Nakon toga, direktor tuženog je dana 31.10.2003. godine doneo rešenje o otkazu ugovora o radu, koje rešenje je tužilac primio 3.11.2003. godine.

Tužilac je podneo tužbu sudu 13.11.2003.godine, kojom zahteva, pored ostalog, da se poništi rešenje direktora tuženog od 31.10.2003. godine, te da se obaveže tuženi da tužioca vrati na njegovo ranije radno mesto, poslove i radne zadatke. Saglasno članu 13. stav 1. i stav 2. Zakona o radu, radni odnos može da se zasnuje sa licem koje, pored ostalog, ispunjava uslove za rad na određenim poslovima, utvrđene odgovarajućim aktom poslodavca, kojim aktom se utvrđuje vrsta posla, stručna sprema i drugi potrebni uslovi za rad na tim poslovima. Prema odredbama člana 103. stav 1. Zakona o radu poslodavac može da ponudi zaposlenom zaključivanje ugovora o radu pod izmenjenim uslovima. Stavom dva je propisano da poslodavac može da ponudi zaključivanje ugovora o radu u smislu stava 1. ovog člana, samo iz opravdanog razloga.

Rešenje direktora tuženog od 31.10.2003.godine ne sadrži razlog zbog kojeg je tužilac odbio potpisivanje ugovora o radu pod izmenjenim uslovima, ali u obrazloženju tog rešenja tuženi se poziva na nalaz i mišljenje revizora. Obzirom da tužilac nije pravnik po struci, pravilan je zaključak nižestepениh sudova da je isti iz opravdanog razloga odbio da potpiše ugovor o radu pod izmenjenim okolnostima. Za povredu radne obaveze utvrđene ugovorom o radu, a konstatovane od strane Poreske uprave da su izvršene u periodu od 1.1.2002. godine do

ugovorom o radu, a konstatovano od strane Poreske uprave da su izvršene u periodu od 1.1.2002. godine do 14.4.2003. godine, tuženi je znao još kad je zapisnik Poreske uprave sačinjen prilikom izvršene kontrole 14.4.2003. godine. Od pismene opomene sačinjene od strane direktora tuženog 1.7.2003. godine, koju tužilac nije primio, pa do donošenja rešenja o otkazu ugovora o radu 31.10.2003. godine, protekao je rok od 3 meseca propisan članom 104. stav 1. Zakona o radu u kojem je tuženi mogao dati tužiocu otkaz ugovora o radu, tako da je taj postupak zastareo.

Na osnovu navedenog, primenom člana 405. Zakona o parničnom postupku, revizija je kao neosnovana odbijena.

Predsednik veća-sudija,

Slobodan Spasić, s.r.

Za tačnost otpravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

mz